

Načo sú nám polia, sady.

Načo sú nám polia a sady?

Pre niekoho úplne nepodstatná, nepovšimnutá otázka, pre iného, práve naopak, otázka, pri ktorej by odpoveď dokázala zaplniť nie jeden papier, ale celú kopolu strán. Keď som prvýkrát započula túto tému, prišla mi taká jednoduchá, taká obyčajná. No keď som večer sedela vo svojej izbe pri okne, držala v ruke pero a premýšľala, pochopila som, ako veľmi som sa mýlila. Táto téma mi zrazu vôbec nepripadala obyčajná. Veď práve polia a sady majú pre nás, pre ľudí veľký význam. Človek si vôbec neuvedomuje, aká je to pre neho vzácnosť. A každodenná. Vzácnosť, ktorou je obdarovaný bez toho, žeby mal sviatok, žeby niečo výnimočné vykonal. Je obdarovaný len preto, že je človekom. A je obdarovaný tým najvzácnejším, čo Matka Zem ponúka – voňavým chlebom.

Spočiatku som si ani len neuvedomila, ako sa zmenil vzťah človeka k prírode. Dovedy bol len súčasťou, pevne zrastený s pôdou. No postupne, vývojom ľudstva sa všetko zmenilo. Aj keď pribudli stroje, a technika prevzala tú najťažšiu prácu na svoje železné plecia, predsa len tá podstata toho, čo nám polia a sady ponúkajú, našťastie zostala. Práve ony plnia nielen potravinovú úlohu, ale sú vzácne a výnimočne aj kvôli pocitu krásna a akémusi vnútornému pocitu, ktorý dnes zatiaľ neviem popísať. Veď aj chutné a voňavé jablčko sa zrodilo ako drobný kvietok v korune stromu, ktorý človek zasadil, opatroval a v podstate vdýchol mu istým spôsobom život. Alebo sa mýlim? Práve tieto sady nám umožňujú prežiť jedinečné chvíle, keď sedíme pod ovocným stromom, slnko sa škerí spoza mrakov a my si vychutnávame tú melódiu, keď nám vtáci spievajú nad hlavami a hľadajú v uličkách sadov potravu.

A čo polia? Hlavou mi prebehla myšlienka, ako mama či stará mama chodia za úsvitu na koniec dediny, do malej tehlovej pekárne na čerstvý voňavý chlieb. Premýšľam, čomu vďačím za to, že ho môžem každý deň zobrať do úst. Vďačím práve týmto vzácnym poliam, o ktoré sa tvrdé ruky roľníkov a poľnohospodárov s láskou starajú. Všetky tieto polia boli vytvorené na to, aby dokázali nasýtiť každého, kto sa s úctou skloní pred týmto Božím darom.

Nie tí, ktorí dnes pohrdajú obyčajnou manuálnou prácou, nie tí, ktorí sa s nevôľou prehŕňajú v hypermarketoch a len šomrú, aké sú ovocie či zelenina nekvalitné a drahé, si zaslúžia náš obdiv, ale tí, ktorí vlastným potom polievajú tieto polia, tí majú náš veľký obdiv a uznanie. Chcem veriť, že nikdy nezabudneme, ako vonia chlieb, ako sa vlnia zlatisté lány pšeničných klasov, ako nám chutia sladké maliny i ako nás mama hreší za všetky škrvny od čerešní. Lebo presne tak to má byť. Tie

najobyčajnejšie a najjednoduchšie veci v živote nikdy nie sú obyčajné a jednoduché. Sú krásne a vzácne. Presne ako naše polia a sady.

Tamara Ildžová, 9.C

Základná škola Bartolomeja Krpelca

T. Ševčenka 3, 085 55 Bardejov

Pedagóg: PaedDr. Janette Lišivková